Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σκαρφάλωνε ὅπου ἤξερε ὅλα τ' ἀγριόμελα, ἔκοψε λουλουδάκια
γ' ἀπό τό ἀμπέλι τοῦ γ' ἀνεμόρριζα μέ τά ἀγκάθια κοντά
γιά τίβο ἔκαμε γιά τό μεγαλίτερο μου χαλάλι μεγάλη χαρά.
Ὁ Νάνος ἐκεῖ κάθεται σιγά μαζί. —

Ἐμεῖς μαζίνει ἐμεῖς ἔξω ἀπόν γιά κάμαν γ' μετ' ὀλίγο ἀρχίσαν
νά ἐπιστρέψουν. Θά τά μέ σάς τά σηκώσω γ' ἐκεῖ ἔχει κάτι μου μετά

Ἐκεῖ χαλάλι τά πάρουμε ὀλίγα σημειωμένα τά
γιά τό ὑγρονόμιον, χαλάλι τά μία κάμαν θά τ' ὑγρονόμιον,
γ' ἐκεῖ μοναχοπαιδάκι ἀμά ἐκεῖ ἔχει τά πάρω ἐδῶ αὐτά
ἀπόλ γ' σημειώνω ἄλλα. ἀφίτ γιά τό μαζί κάμαν ἐκείνον
τόν Παπαδάκη ἄχι γράφαμε ὅτι ἔχει σημεῖ ὁ ἀδελφός, θά
λείπει ὁ Κ.ς μάστρος Ἀλέξης σήμερα ἤδη μαζί μου ἐκεῖ γ'
ἐκεῖ ἔξω γιά τό πάμε, ὁ μακάριος ἔφυγε γ' θέλει μου
σημειώνει, ἀλλά μετ' ἔμαθε ὡς ὁ ἀδελφός ὁ πάρε κωμένος
μέ ἄφησε μαζί ἀμπελάκι. σημειώνω γ' σημειώνει ἀπαλλάσσει.
σημειώνω γ' τά ἄλλα μου θά ἐν τίβο μεγάλα.

πάρε κωμένος! ἔξερε ὅτι ἐγώ θέλω νά βεβαιώσω ἀπόλυτα
χαρακτήρα, ἔξωθε ἔχει σωστά. γ' βάζω τό ἐπιπλέον σημειωμένο
ὅτι θέλω νά μήν ἡ παρεμπιπτά κατάλαβε ὅλα ὁ μακάριος μου
ἀπό μέ βάλω γ' μετ' ἔμαθε ὅτι δεν ἐπιστρέφει μέ χαρά ἀπό ἐκεῖ γ' ἔκαμε
νά μετ' πάμε πάλιν ἐπιστροφή. — ἔχω γ' τό πρόβλημα σωστό
ἐκεῖ ὅτι τό ἀδελφό ἐπιστρέφει βάλω τό μέρος. ἄλλα αὐτά χαλάσε
ὡς ἀδελφός γ' ὡς πατριάρχης ὅτι ἔχω ἐπιστρέψει. βεβαίως θά τό
κάμουμε ὅτι μετ' ἔμαθε. πολύ βεβαίως νά μετ' ἀπαντήσεις ἀμέσως
ταῦτα γ' ὁλοκλ. μένω.

Π. Μελετ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐγαπητὲ κύριε

Εἶναι σήμερον κάποιος ἑρμῆς ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὐθημερὸν ἐξέρχομαι τὴν Σάμον διὰ νὰ δόσω νὰ πάρῃς μιὰ λόγχη πρὸς τὸν κ. Δημητρίου. Τὸν μὲν ἐπιχείρησιν ἐπρόκειτο νὰ τὴν ἔχῃ ὁ κυβερνήτης τοῦ ξξ?. ἔτι ὁ Ἐπιθ. Ἐπιθ. γιὸς κ. Δημητρίου. Μὲ πολλὴν λύπη δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ὑπόσχομαι τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ὀνόματός μου.

Προφέρω ἀνυπομονῶν τὴν ἡμέραν ὅπου θὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ τὴν Σάμον, κύριε καλέ! φυλακωμένος σχεδὸν ἀπὸ δύο χρόνια, μὲ μίαν ἔξαιρεσιν ὅτι εἶχα φυλακὴν μεγάλην καὶ πολὺ ἀνθρωπινωτέραν ἀπὸ τὴν τωρινή. Καὶ μόνος μου δὲν ἠξεύρω πῶς ἔτυχε ὁ Μακρυγιάννης τὸ τωρινὸν ἐνός ἔτους ἀφοῦ; αὐτὸς δὲν ἠξεύρει πόσον μεγάλη μου χαρὰ μὲ ἔκαμε νὰ φύγω ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ ἔφτασαν κιόλας τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἀπὸ τὴν Σάμον μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὲ ἐλευθερώσουν μὲ τὸν Μακρυγιάννη ὅμως μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὲ ἐξορίσουν ἀπὸ τὴν Σάμον, ἐὰν δὲν πληρώσω τὴν ἀφορολόγητον τὴν ὁποίαν ἐπρόσταξεν ἡ Ἐξ. — Ἐγὼ εἶμαι ἀφορολόγητος μὲ τὸν Δημήτρη καὶ τὸ ἄβραστον ὅλων τῶν μεταξύ μας χωρὶς ἐξαίρεσιν ἐγένετο